

סטיקטס ההורי הכריא שלה אמר לה שאני לא סטרייט. הרגשתי במחוסר, אחרי מיטל. כן ררתי וגישתי, והתברר שבפאב תל-אביבי מסויים יש ערבים סגורים ללסביות. ניסיתי. המון מבטים ננעצו בי. אחרי כמה דקות ירבה לירי בחורה, והבנתי שהיא מחפשת זיון ללילה. רמותי לה שאני מחפשת יותר מזה, ואצלי קורמת מערכת של אהבה למין. היא עברה לזאת שיטבה לירי. חזרתי באותו לילה מתוסכלת לח' לוסיין. אני עדיין מחפשת. אין צורך לשאול את השאלה הנרושה הזאת. התשובה חיובית. הייתי מעדיפה להיזולר ללסבית. לא ישרה. אני רואה ככה דברים אחרת. אני אוהב בת את עצמי, ואילו הייתי יכולה לכוף חזר הייתי שוב כוחרת באני העכשווי שלי.

עיתונאי קטן?

קוראים לי יריב. אני בן 16. כתבניוער, מאלה שמתחנכים עכ' שיו איך להיות קטנים ומגעילים, כרי למרר לכם את החיים כשנהיה גדולים. כן, אני כבר שנה ומשהו לא בתול, ובניגוד להרבה אחרים אני לא גא בזה במיוחד. בתחילת הקיץ שעבר השתתפתי עם בנינוער מהארץ ומחול'ל במחנה משר' תפי. באתי, כמוכך, עם תיקות גדולות למצוא לי שם את המישהי מחול'ל שאיתה אוכל להוכיח, בגיל 14 וחצי, שאני הרבה יותר גבר מאשר חבריי הכתולים. היא דווקא היתה מהארץ. במקרה נפגשנו באחד מהחופשים מהקורס. קצת הסתובבנו, קצת אכלנו. חכמה במיוחד היא לא היתה, טיפשה בטח שלא. אחת כזאת שמספרים עליה סיפורים.

אחרי רבע שעה היינו שרועים כבר על הראש, הצהוב מחום הקיץ. מתחר' מנים קשות.

חשוב מאוד לשמור על היגיינה וניקיון, כי אחרת — ואני מדברת מניר סיון אישי — זה פשוט עלול לגרום לבעיות רציניות מאוד. צריך לגוון, אבל לא צריך להגויס. לאורגניות לא הייתי הולכת. (אני נראה טוב. בעיר הולדתי תמיד סיפרו על הבנות, שנפלו לרגליו. הוא הרבה יותר צנוע.)

אבי: בכיתה ח' נסענו עם חברה' לאילת. גיל 13-14 הוא השלב שבו אתה מנסה להוכיח נבריות. מישהי אימצה אותי לשיעור קצר בין זרועותיה. לא עשינו מין רק כרי לגמור ולרוץ לספר לחברה'.

המדועת הזאת למין, המסודרת היום מכל פינה, גורמת להמון ציפיות של בנינוער מעצמם. בנים תמיד מספרים על עשרות הבחורות שהם מחליפים מדי לילה, על הביצועים שלהם. בדרך כלל מי שמספרים הם החולמים, המכסים את התיסכול בהמון שחצנות.

מין הוא דבר אישי ומוכך, עם הרגש על המוכן. לאטילאט נפרצות גם המיסגרות החברתיות, ואפשר להיות חופשיים יותר. החברה מקבלת גם את מי שמוכנים לדבר בגלוי על אהבה לא-אפלטונית.

יעל: חוייה "רב-מינית"

השעה היתה שעת בידרעביים. ניסענו ביחד לכינרת. מצאנו פינה פרטית, לגמרי שלנו. אחרי כל החיים הדפוקים שהיו לי, הרגשתי בפעם הראשונה חמימות אנושית. ההורים שלי גרושים. אני ואחותי חיות עם האמא. כל אחת ניסתה תמיד למלא את החסר בגבר. המון תיסכולים ותיסבוכים.

עם מיטל היתה הרגשתי בפעם הראשונה בטוהה. באותו לילה, כשישנתי בורר עותיה, גם לא הסתובבת בחוסר מנוחה מצד לצד, כמו שאני תמיד עושה.

נכנסו עירומות למים. מיטל חיבקה אותי. ידענו כמה דברים אמורים. יצאנו החוצה והתברר ששכחנו את המגבות. נראינו כמו תמונה קיטשית מסרט ישן. פוסטר של שתי בחורות עירומות לאור דימומים.

פרשנו שקשינה אחד והתכסינו בשני. התחלנו לגלות את נקודות התורפה. (בניגוד למרואינות האחרות, היה לייעל קשה לפרט. אמנם אניגנה מסתירה את זהותה האירוטית, שהיא "רב-מינית" כהגדרתה, אולם קשה קצת לנכור בפעמים ישנים. מפאב קטן בתל-אביב היא מחטטת בעצמה.)

אני לא חריגה. כל מי שאיגנו סטרייט אומרים עליו שהוא חריג. אלוהים כרא אותנו שווים, ולאף אחד אין זכות לכנות את האחר בשמות גנאי.

בגיל 13 התחלתי להרגיש שאני שונה. כשכל הילדות חלמו על אילנים מהסרטים או מהתקליטים, אני חשבתי על מיטל. אולי זה סתם תסביד-ילדות. פרויד תמיד אמר שאנחנו צריכים לח' פש בילדות שלנו את מקור הבעיות שעולות בגיל יותר מבוגר. אולי הצורך שלי בחום גרם לי לחשוב על מיטל, שתמיד נתנה לי אותן. עד שיום אחד היא התחילה לשלוח ידיים ואמרה שהיא רוצה לישב איתי. רבנו. כמשך חצי שנה לא ריבנו זו עם זו, עד לפגישה מחודשת, וממנה לסוף שבוע על גדות הכינרת.

מערכת-היחסים איתה לא נמשכה הרבה זמן, מין אהבת-כוסר של גיל ההתבררות. אני לא הומוסקסואל ממין נקבה. הם (ההומוסקסואלים) בחרים את בני-הזוג רק לפי מראה חיצוני, ולא לפי אהבה. אהבת-נשים הרבה יותר טהורה מא' הבת-גברים. אני מסוגלת לקיים יחסי מין גם עם גבר ולהינות, אבל מצבריי ההונגים לא יתמלאו. מלסכיום יש יותר מסיפוקהיצר. אחרי מיטל גם סיפרתי לאמא, שלהפתעתי לא נראתה מופתעת. תמיד היינו קרובות, ומשהו באני-

לקח לנו עוד כמה פעמים כדי להגיע למגע מיני מלא. בכל פעם הרגשתי מחדש את הגועל-נפש. לא

(אם אתם לא יודעים מה זה "להתחרמ", הורים יקרים, תשאלו את הילדים שלכם, הם כבר יסבירו.)

ידעתי מה מושך אותי. פורקן-היצרים החליא אותי, והניסיון להוכיח מצ'ואיום נראה לי רחוק כליכר. לא תפסתי מה אני עושה לעצמי.

לא הנחיתי. היא כן. אני בטוח שהיא לא זיפה את האורגזמות. היה בה משהו המוני, פרימיטיבי.

או גם הבנתי את ההבדל העצום בין לתנות אהבים, להתעלס או לעשות אהבה לבין סתם לזיין. הרגשתי בשל לגמרי לסוג הראשון, אבל הייתי וער' דני רחוק מהסוג השני. לא הייתי מסוגל לענג מישהי שאיגני אוהב.

עונתי אותה, אבל כלום לא נגמר. באותו היום במחנה שפעתי שיר חרש של מאיר אריאל, בכיצועו של גידי גוב. נבר בעיר קוראים לו. כל מילה וכל פסיק בשיר הזה קלעו בול אליי.

בפעם הראשונה מזה הרבה זמן בכיתי. מה שלא הצליחה לעשות לי מערכת-ההיגון או ירו המרשעת של עורך או צנזור הצליחה לעשות היא. הרבה זמן לקח לי להשתחרר ממנה. אני יודע שלא הצלחתי להעביר את ההרגשה האמיתית מאז. קשה וקשה להיזכר. רק תדעו שאני לא רגשן ולא בכיין. ואם מישו מבני-דוריי קורא את הקטע שיעשה לעצמו טובה גדולה ויקריש את הפעם הראשונה שלו, לפ' חות את הראשונה, לנסיכת-חלומותיו. אחרת עלולות להופיע כוויות, וזה שורף.

דפוק וזרוק!

רונה הוא אומר: "את ליאת ראיתי אחרת. יותר מסתם... אבל דווקא איתה, כשרציתי סתם לשי' בת לדבר, לא הלך לי בכלל (ואת זה חשוב לי שתראו). אני מנסה לצאת מהדימוי של רודף-שמלות. בנות יודעות היום מה אני רוצה מהן, ותאמין לי, אפשר לבסס קשרי-ידידות טובים על סכס. זה בלי רמאויות, ישר ולעניין."

ומה קרה לאהבה? האהבה איבדה אצלי כל קשר למגע גופני. ברור שיותר נחמד לשכב עם מישהי שאתה אוהב, אבל מיקרה כזה עוד לא קרה לי. "הייתה תקופה שאהבתי בשביל לאהוב. דימי' תי את עצמי. העמדתי פנים שאני באמת מאוהב. היה לי רגע שחור כשהתעוררתי מהחלום הזורוד הזה. בזמן האחרון התאהבתי במישהי על אמת. אני מקווה שזאת לא רמאות."

כשמדברים על יופי, עוז מצטנע. אבל גם הוא מסכים שבסופו של דבר הכל מסתכם במראה החיצוני. הוא מקונן על שעריו, שפעם. בימיו הטור' בים" היה בלונדי. "השיער השחור, ומלאי הנק' בות קטן."

עם בנות המין היפה. מנסה להשתחרר מה' תדמית. פנים יפות, בהירות. מילים בוגרות. דב' רים שבכיכול יוצאים מכלב (דבר שאינו מעיד, בהכרח, על כנות).

הוא מראה לי תוכנו של מיכתב, ששלחה אליו מעריצה: "עוז, בלי להתבלסף, הלילה חלמתי עליך ואני עד עכשיו לא יכולה לתאר לך איך שקפצתי עליך בחלום. כמעט התעלפתי." עוז מחייך בער' מוליך ומחזיר את המיכתב למקומו. ממול, על הקיר, פוסטר ענקי של בחורה עירומה.

הסתובבתי בעשר חנויות עד שמצאתי את ה' גוף החטוב ביותר, הפנים הכי מושלמות. בפעם הראשונה שכבתי עם בחורה בסוף כי' תה ו'. החברה של אח שלי פיתתה אותי. היה כיף לא-נורמלי. מאז לא היו לי כמעט תקופות יופי. לעוז אין בעיה להחליף כמה בחורות בלילה. לכולן הוא יאמר את אותם מישפטים קוסמים: "אני אוהב אותך... את הבחורה הכי מקסימה שפגשתי."

זה עובד, ועובד חזק. הוא שמתמש בנינוני-כבוד. "זה אולי יישמע מנוחך, אבל לפתוח למי' שהו את הדלת למכונות משפיע מאוד. אנחנו חוז' רים אחורה בזמן."

"ניפוח האגו הגברי"

מהמיכתבים שקיבל מצטיירת תמונה עגור' מה: חלק מהעירות עורן מאמינות בנות, מאהובות עד צוואר. אחרות מאשימות אותו בז' יוף, בניצול. מצטערות על "הרגע האומלל הזה". "בהתחלה, הדימוי מאוד מצא חן בעיני: המא' צ' שמבלה בלילה והולך בבוקר לספר לכולם, לי' השוויץ. ההמשך פחות נחמד. אפילו חברים שלי התחילו להאשים אותי בניצול. בהפיכת בנות לכלי-שרת, למען ניפוח האגו הגברי שלי. הבנות התחילו להיזהר. היום יש עלי סימן אדום. יש בנות שפוחדות להתקרב."

בכל זאת אין לו בעיות. בלילה אחד בכינרת הוא החליף בשלוש שעות ארבע נערות. על האח'

לא זונה

קוראים לי נוסר, ואני אוהבתי מין. כן, או מה? כזאת אני? לא קשה לי להגיד את זה, ואני מצפצפת על אלה מביניכם, שזה מעכיר בהם חלילה. בגלל תקרית מסוימת עם טמפון לא הגעתי בתולה לפעם הראשונה, ואולי זאת הסיבה שגנמה לרושם הא' דיר, שזו הותירה עלי. קודם-כל — וכאן אני ממליצה בכל פה לאלה שעדיין לא התמזל מזלן — יש וחשוב לעשות את זה עם מישהו בעל ניסיון. הפעם הראשונה שלי היתה טובה מכולו, ועדיין אני חוזרת לאותו אחד מדי פעם, לברוק מה שלומי.